

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεί δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καθ' ἣν παραβα-
νται αὐτοὺς ἢ νεωχμεῖν ἐπιχειρή, σπουδῇ πάση κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι ».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον. . . . Δεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καταπτόμεναι τινας
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Ετησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησίᾳ . . . δραχ. 14.
Εξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρίᾳ ἐτη-
σίᾳ φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

Τί ἄρα ἐπαγγέλλεται τῷ Ἔθνει
ἡ προῦσα Κυβέρνησις ;

[Συνέχεια καὶ τέλος.]

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσιν ἀληθῆ καὶ ἀναμφισβήτητα, καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνήσῃ ὅτι ἡ κακοδαιμονία ἡμῶν τε καὶ τῆς Πατρίδος προέρχεται ἐκ μόνῃς τῆς νόσου, ἣν νοσοῦσιν πρῶτα μὲν οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες, ἐπειτα δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὧν τινες μὲν χάριν ἀτομικῶν καὶ ἰδιοτελῶν συμφερόντων, περιβεβλημένοι τὴν ἰδιότητα τοῦ κομματάρχου καὶ παρέχοντες τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν τοῖς ἀντιπροσώποις τοῦ Ἔθνους ἐπὶ τεταγμένοις γέρασιν, ἤτοι τὸ νὰ καταλάβωσι τὰς ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐπαρχίαις δημοσίας θέσεις οἱ ἑαυτῶν φίλοι, εἴτε ἱκανοὶ εἰσιν οὗτοι εἴτ' ἀνίκανοι, εἴτε χρηστοὶ εἴτ' ἐκ τῶν φαύλων· τινὲς δὲ πάλιν, περιοριζόμενοι εἰς τὰς ἰδίας ἐργασίας καὶ ἐν μοίρᾳ Καρὸς τιθέμενοι τὰ τῆ ἑαυτῶν ἐπαρχία καὶ τὰ καθόλου τῷ Ἔθνει συμφέροντα, (καὶ οὗτοι εἰσι πολλοὶ καὶ κράτιστοι πολῖται), οὔτε αὐτοὶ λαμβάνουσι πρόνοιαν περὶ ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων ὡς μάλιστα χραιστῶν, οὔτε τοῖς ἄλλοις ὑποδεικνύουσι τίνες τούτων εἰσὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα. Διὰ δὲ τὴν ἀδιαφορίαν αὐτῶν ταύτην, συγχεομένη ἡ πολιτικὴ μετὰ τῆς δικαστικῆς, εἰς ὀλιγαρχίαν μετέβαλε τὸ παρ' ἡμῖν σκιάν μόνον Συνταγματισμοῦ διασῶζον πολιτεύμα, καὶ ἡ ὀλιγαρχία αὕτη δὲν σύγκειται ἢ ἐξ ἐπτὰ ἢ καὶ ὀλιγωτέρων πολλὰκις ὑπουργῶν καὶ ὀγδοήκοντα ἕως ἑννεήκοντα βουλευτῶν. Οἱ ἑκατὸν οὗτοι ἄρχοντες, οἱ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ νομοθετικὸν σῶμα παρ' ἡμῖν ἀποτελοῦντες, ἑταιρίαν ποιούμενοι, καὶ οἱ μὲν τὰ νομοθετικὰ αὐτῶν καθήκοντα οἱ δὲ τὰ Κυβερνητι-

κά ὡς κεφάλαιά τινα ἐπ' ἐμπορίᾳ τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων καταβάλλοντες, ἀποτελοῦσι τὸ κακόηθες κράμα, τῆς Πολιτικῆς καὶ τῆς Δικαστικῆς, καὶ οὔτε ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἦναι ὑπουργὸς ἀνεξάρτητος καὶ μὴ δουλεύων ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ὀρέξεσι τοῦ Βουλευτοῦ, οὔτε ὁ Βουλευτὴς δύναται νὰ βουλευῆται ἀνεξαρτήτως καὶ εὐθαρσῶς, μὴ ἐπιδοκιμάζων καὶ ὑποστηρίζων πᾶσαν πράξιν τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐθνοφελῆ εἴτε ἐκνομον, τὸ δὲ χερίστον, καὶ μὴ ὑποτασσόμενος πειθηρίως ταῖς ἀξιώσεσιν, ὅσον παράλογοι καὶ ἂν ἦναι αὗται, τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις κομματάρχων, ὧν τινες οὐδ' ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐλλόγως δικαιοῦνται νὰ τάσσωνται, ὅταν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι οἱ μὲν τούτων εἰσὶ φυγόδικοι καὶ ἐγκληματῖαι πολλὰκις, οἱ δὲ προστάται φυγοδικούντων καὶ ἐγκληματιῶν.

Τὰς ἀληθείας ταύτας διορῶμεν οἱ πάντες, καὶ οὐδεὶς τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὰς δημοσίας συζητήσεις, ὅσον καὶ ἂν διατελῇ ἀμύητος τῶν μυστηρίων τῶν ἐν ταῖς πολιτικαῖς πράξεσιν κρυπτομένων, ὑπάρχει, ὅστις νὰ μὴ διορᾷ τὰς κοινὰς ταύτας πληγὰς. Οὐδεὶς, ἀκόμη καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἄγαν χλιαρῶν καὶ ἀδιαφόρων ἐχόντων περὶ τὰ κοινὰ, ὑπάρχει μὴ ὁμολογῶν, ὅτι μάτην ἐπὶ δεκαετίαν ὄλην συντίθενται καὶ ἀποσυντίθενται αἱ Ἑλληνικαὶ Βουλαι, καὶ ἀσκόπως ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐν αὐταῖς κομμάτων καλοῦνται ἐπὶ τὴν διοίκησιν τῶν τοῦ Ἔθνους πραγμάτων. Ἀλλὰ καίτοι ἀθλιωτάτη ἀνομολογεῖται ὑπὸ πάντων ἡ κατάστασις ἡμῶν αὕτη ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις, ἐν τούτοις, οὔτε οἱ δυνάμενοι ἀποτελεσματικῶς νὰ θεραπεύσωσι τὴν πολιτικὴν ταύτην καχεξίαν τολμῶσι νὰ ἐπιχειρήσωσι τι, οὔτε οἱ ἐμ-

μέσως συντελοῦντες διὰ τῆς ἑαυτῶν συμπράξεως ἢ ἀσυμπράξεως εἰς τὸν τηλικούτον μαρασμὸν τῆς Ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἡμῶν ἀθλιότητος ἀποφασίζουσιν, οἱ μὲν σωφρονήσαντες νὰ παύσωσιν ὑποστηρίζοντες τὴν κακίαν χάριν ἰδίων συμφερόντων, οἱ δὲ, ἀναφρονήσαντες καὶ ἀναμιχθέντες εἰς αὐτὰ, νὰ ἀποκλείσωσι πᾶσαν ἐπαρχιακὴν ἀθλιότητα καὶ μοχθηρίαν τῆς τῶν κοινῶν συμμεθέξεως.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ π. χ. ἐνῶ ὑπάρχουσι πολλοὶ, καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πολῖται, δυνάμενοι νὰ ἀντιπροσωπεύσωσιν ἀπατρίαστως καὶ μετὰ θάρρους τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τὰ τῶν συμπολιτῶν τῶν παρὰ ταῖς Κυβερνήσεσιν, οὐχ ἤττον σπανίως τις τούτων ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ τὰς ψήφους τῶν συνεπαρχιωτῶν του καὶ νὰ συνεισφέρῃ καὶ νὰ συντελέσῃ ὡς χρηστὸς πολίτης ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Οἱ τοιοῦτοι, ἐὰν συνησθάνοντο πόσον ἀδικοῦσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἑαυτῶν Ἐπαρχίαν διὰ τῆς ἀσυγγνώστου ἀπὸ τῶν τῆς πολιτείας πραγμάτων ἀποχρησίας, νὰν ἤμελλον βεβαίως περιορᾷ ἐν τούτῳ ἀπαθείᾳ καὶ ἀναλγησίᾳ τὸ κοινὸν συμφέρον, ἐν ᾧ ἔστι καὶ τὸ ἴδιον συναληθιμένον. Αὕτη δὲ αὐτῶν ἡ ἀδιαφορία ἐγένετο καὶ γίνεται πάντοτε αἰτία τοῦ νὰ ἀντιπροσωπεύηται ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία παρὰ Βουλευτῶν, ὧν τινες οὐ μόνον τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ἐν ἡμῖν Ἐπαρχιακὰς ἀνάγκας ἀγνοοῦσι καθ' ὅλοκληρίαν, ἀλλ' οὐδὲ αἰσθάνονται ἐνδιαφέρον τι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, διότι ἐν τῷ ταύτης συμφέροντι οὐδόλως ἐγκρατεῖται τὸ ἑαυτῶν, καὶ οὐδεμίαν ἐμποιεῖ αὐτοῖς αἰσθητὴν ἢ πρόδοδος ἢ ἡ ὀπισθοδρόμησις τῶν συμφερόντων τῶν ἑαυτῶν ἐκλογῶν. Τί δὲ νὰ εἴπη τις περὶ ἐκείνων, οἵτινες, ἐστερημένοι πάσης νοημοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ, καὶ ἀγνοοῦντες ὅπως τὰ

ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ,
ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΟΥ.

[Συνέχεια ἔρα προηγούμενον φύλλον].

Τὴν πρώτην νύξιν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς φυσιολογικῆς ἀληθείας, ὅτι ἡ φρενολογικὴ τοῦ ἀνθρώπου δύναμις καθιδρύεται ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, ἀδέχεται ὅτι ἔσχεν ὁ ἀρχηγέτης τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει φρενολογικῆς σχολῆς ἐκ τῆς ἐμπειρικῆς παρατηρήσεως, ὅτι ἡ ἡγετικὴ ἀπόφραξις τῆς φωνῆς ἐκαστοῦ ἀνθρώπου ἔχει σέβειν καὶ ἀναλογίαν πρὸς τὴν νοητικὴν αὐτοῦ ποιότητα. Ἀνθρώποι, οἳ εἰσὶ πεφρασμένοις νενεμημένοι ἢ νοητικῶς, ἔχουσιν ἀβληγρόν, νοθὴ καὶ ἀμουσον τὸν ἡγετικὸν τῆς φθέξεως χαρακτήρα, ἡ ἀδυνατοῦσι προσεγγεῖν τὸν ὅσον ἡ δεινὰ τῶν φθόγγων, ἐν ᾧ οἱ ἄρτιοι τὴν διάνοιαν προβάλλουσι, ὅτε μὲν μᾶλλον, ὅτε δὲ ἤττιον εὐχη καὶ εὐμουσον τὸ φωνῆν. Πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς πρὸς τὸν ἐγκέφαλον σχέσεως τῆς φρενολογικῆς τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεως ἡδύνατο νὰ ποιεῖται ἡ ἐπιτήρησις τῶν ὁξύνων παρατηρητῆν καὶ τὸ, φυσιολογικῶς καὶ ψυχολογικῶς, πολλὸ τὸ διάφορον ἔχον, δεδομένον, ὅτι κατὰ τὴν ἡλικίαν ἡλικίαν καθ' ἣν ὁ ἐγκέφαλος οὕτω ἔχει συντελεμέναν τὴν ψυχολογικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, τὰ φωνητήρια ὅργανα εἰσὶν ἐντελῶς ἀνεπτυγμένα, — τὸ ὅτι, λέγομεν, κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην μόνον φυσιολογικῶς ἀπλοῦς καὶ τὸ αὐτὸ εὐπροσφύτων φθόγγους δύναται ἵνα προσφέρῃ ὁ ἀν-

θρώπος, οὐχὶ δὲ καὶ πολυσυνθέτους. Τὸ ἀναμφισβήτητον δεδομένον, ὅτι τῆς πρῶσεως μόνων τῶν φυσιολογικῶς ἀπλῶν καὶ διὰ τοῦτο εὐπροσφύτων φθόγγων ἐστὶ δεκτικὸς ὁ ἐν ταπεινῇ εἶτι βαθμίδι τῆς ἐγκεφαλικῆς ἀναπτύξεως ὧν ἄνθρωπος, — τὸ δεδομένον, λέγομεν, τοῦτο ἔχει καὶ ἑτέραν σημασίαν, ἡμῖν πρὸ πάντων τοῖς Ἑλλήσι διαφέρουσαν, αἵτε δήπου ἐπιθυμοῦσιν ἐπαγαγεῖν, πρὸς τοῖς φιλολογικοῖς καὶ ἱστορικοῖς (1), καὶ φυσιολογικὰ τεκμήρια περὶ τοῦ ὅτι ἡμεῖς διεκρατήσαμεν, ἀπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν ἐν τῇ διαδοχῇ τῶν γενεῶν παραδοθεῖσαν ἡμῖν, τὴν γνησίαν προφορὰν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, καὶ ὅτι ὁ Ὀμηρος, π. χ., ἐπέφερεν ὡς καὶ ἡμεῖς τὸ «βελέσει βεβλήκαται» καὶ τὸ «βεβλημένους βουβῶνα», καὶ ὁ Εὐρυπίδης τὸ «βεβαρβάρωσαι ἐν βαρβάρους», ὁ δὲ Ἰσίδος οὐκ ἐπέφερεν ὡς οἱ ἐρασμίζοντες τῶν ἑλληνιστῶν «Καὶ δόμεν ὡς κεν δῶ καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ. » Καὶ δότῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' οὐ τις ἔδωκεν», (Ἐργ. κ. ἡμ. 352—353) ἀλλ' ὡς ἡμεῖς καὶ ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν διέστελλον καλῶς καὶ κατὰ προφορὰν τὸ «ἔθνος» ἀπὸ τοῦ «ἔτνος», καὶ τὸ «ἔθνος» ἀπὸ τοῦ «ἔτος», καὶ τὸ «κριταί» ἀπὸ τοῦ «κριθαί» καὶ τὸ «σθένω» ἀπὸ τοῦ «στένω», καὶ τὸ «αθίς» ἀπὸ τοῦ «ατίς».

Ἐξετάζοντες τοὺς φθόγγους Β, Δ καὶ Θ ἐν καθαρῶς φυσιολογικῇ ἐπόψει, εὐρίσκομεν, ὅτι ἡ μὲν πρῶσις αὐτῶν κατὰ τὸν παρ' ἡμῖν δικασθέντα προφορικὸν τρόπον χρεῖται πολλῶν πολυπλοκωτέρας μυϊκῆς ἐνεργείας ἢ ἡ κατὰ τὸν παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἐρασμὸν ἑλληνισταῖς ἐν χρήσει πρὸς ἀπαγγελίαν ἐκαστοῦ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Θεωροῦντες τὸ λεχθὲν μείζονος ἀναπτύξεως ἄξιον, ἐκτίθεσθαι μὲν διὰ πλείονων τὰ περὶ αὐτοῦ. Κατὰ τὸν ἡμέτερον προφορικὸν τρόπον πρὸς ἀπαγγελίαν τοῦ γράμματος Β ἀπαιτεῖται

- 1) τὸ μυῶδες πλάτυσμα (subcutaneus colli.)
- 2, 3) τοὺς δύο δίφους τῆς κατωτέρας σιαγόνος (digastrici maxillae inferioris)
- 4, 5) τοὺς δύο στυλοειδεῖς (styloioidei)
- 6, 7) τοὺς δύο λοζοῦς σιαγονικοῦς (myloioidei) καὶ
- 8, 9) τοὺς δύο στενοῦς γενουοειδεῖς (genioidei)
- 6) νὰ διατεινῶμεν πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ κατώτερον χεῖλος αὐτῶ συμμετρημένως, ὥστε τὴν ἔσω ἐπιφάνειαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν τῆς ἄνω σιαγόνος τομέων ἀχθῆναι πρὸς τὸ αὐτὸ καθετόν πεδίον ἵνα δὲ κατορθώσωμεν τοῦτο δέον συστῆλαι
- 10, 11) ἀμφοτέρους τοὺς καθελυστήρας τοῦ κατωτέρου χεῖλους (depressores labii inferioris)
- γ) γὰ διαλέσωμεν οὕτω τὴν γλῶσσαν, ὥστε εἶναι τὸ μὲν

(1) Ὁρα κυρίως τὰ ὑπὸ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου ἐν τῷ «Περὶ τῆς γνησίας προφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης» συγγραμμάτι αὐτοῦ (ἐν σελ. 35—62, 77—88, 129—132, 143—159, 165—170) φιλολογηθέντα.

καθήκοντα και την αποστολήν του Βουλευτου, περι εως δε και μονου, ητοι περι του εαυτων συμφεροντος εργαζομενοι, πολμωσι και να επιβαλλωνται ημιν ως αντιπροσωποι και αξιουσι δια παντος θεμιτου και αθεμιτου μεσου ν' αναρρηθωσι βουλευται, ενω ου μονον ταυτης της τιμης δεν ειναι αξιοι, αλλ' ουδε της εμπιστοσύνης να διανεμωσι, το δη λεγόμενον, δύο γαδάρων άγυρα; Και όμως η νοήμων τάξις της Έπαρχίας ημών, συμπαρέλκουσα τα πολλά και τας του λαου τάξεις δια του εαυτης παραδείγματος και της συνδρομής, παρέχεται τω τοιούτω αντιπροσώπω πᾶσιν συνδρομήν, άνίστησιν αυτόν εις άρχοντα εαυτης, και επειτα, καθημένη άπρακτος, ξύεται την κεφαλήν, η χασμωμένη και περιθλέπουσα επιζητεί την ανόρθωσιν του εμποριου, της ναυτιλιας και της βιομηχανιας παρα του τοιούτου αντιπροσώπου, η, εν ονείροις και άδολεσχία πολλή τον καιρον διερχομένη, περιμένει να κατέλθη ο από μηχανής Θεός εν τω Βουλευτικῳ περιθόλω και να υποβάλη και υποστηρίξη δια λόγου και δι' έργων την από των τελων απαλλαγήν του εμποριου της νήσου ημών, και την ελευθέραν εν αυτῳ εισαγωγήν και εξαγωγήν των εμπορευμάτων.

Τίς εκ των συμπολιτών ημών, των απαθώς και άπατριάστως σκεπτομένων, δύναται ν' άρνηθῆ ότι εν ταις συνεχούσαις νυν την πόλιν ημών δειναίς περιστάσεσιν, άφ' ων μόνη διέξοδος υπολείπεται η ελευθερία του εμποριου εν Σύρω, τίς, λέγομεν, δύναται ν' άρνηθῆ ότι καταλληλότερον πρόσωπον δια να υποστηρίξη και αναπτύξη δεόντως το ζήτημα τουτο ενώπιον του κοινοβουλίου θεωρείται ο έντιμος συμπολίτης ημών κ. Α. Ευμορφόπουλος; Και όμως, μονον διότι το λεγόμεν ημείς, ουδόλωσ παράδοξον ειναι να επιτεθῆ κατ' αυτου η μοχθηρία των ειδότων την ακεραιότητα του χαρακτήρος και των μη ανεχομένων την εν πᾶσιν έγνωσμένην παρησίαν του άνδρός. Άλλ' όταν αφήνωμεν άτάσθαλα και δουλοπρεπή στόματα άτασθάλως να επιπίπτωσι και ανάνδρως να εξυβρίζωσι τον οστις εξ ημών και θέλησιν και δύναμιν έχει να εργασθῆ και να πραγματοποιήσῃ το καλόν, τότε δια τί παρα-... άφου ημείς αυτοί, δια τα πάθη και τον εγωισμόν μας και δια την άδιακρίσιαν εξ ης πάσχομεν, μη διακρίνοντες το βλαβερόν από του ωφελίμου, υποσκάπτομεν τα θεμέλια της ωραίας ημών πατρίδος, ης η καταστροφή δύναται να ονομασθῆ καθολική ζημία ου μονον εις τους κατοίκους του Αιγαίου, αλλά και εις όλον τον βιομηχανικόν, ναυτικόν και εμπορικόν κόσμον της Ελλάδος;

Τοιαύτη ειναι η κατάσταση της ημετέρας Έπαρχίας, και ουδέν άλλο όνομα πρέπει αυτη η το της κοιωνικής αποσυνθέσεως. Κοινωνικήν δε αποσύνθεσιν καλοϋμεν, την ιδιόρρυθμον εκάστου σκέψιν και μέριμναν περι το αυτοσυντηρηέσθαι, καθόσον ουδαμου

άλλοθι ως εν Έρμουπόλει ανεπτύχθη επ' εσχάτων το ενδιαφέρον του ατόμου, το να προση δηλ. περι των εαυτου συμφερόντων, αδιαφορών περι των του έτέρου. Κοινωνικήν αποσύνθεσιν καλοϋμεν και την έτερου. Κοινωνικήν αποσύνθεσιν καλοϋμεν και την εκλο- άλλην εκάστου ημών αναληγήςιαν περι την εκλογήν των καταλλήλων εις το να αντιπροσωπεύωσι τα άλληθῆ συμφέροντα και ημών αυτων και της Έπαρχίας ενώπιον του κοινοβουλίου. Κοινωνικήν έπίσης αποσύνθεσιν καλοϋμεν και εκείνην την εν ημιν επικρατούσαν μικρολόγον αντιζηλίαν, του ν' αντιπράττωμεν οι μὲν ταις σκέψεσι και ενεργείαις των δε, αδιάφορον αν αυται υπόσχονται ευάρεστά τινα και λυσιτελή τη Πατρίδι. Άλλά περι τουτων ημιν ο λόγος εν άλλη πραγματεία, εφ' οσον φερόμεθα δι' ελπίδος ότι η ανακαινίσις της Δημοτικής αρχής του ημετέρου Δήμου θέλει γείνη άφορμή να μετα πολλου ενδιαφέροντος εγκύψωσιν οι νέοι δημοτικοι άρχοντες εις τα ουσιώδη και ζωτικά του Δήμου συμφέροντα και ιδίως εις εκείνα, άτινα ενδιαφέρουσιν ολόκληρον τον Νομόν, ων το μὲν ειναι το του ελευθέρου λιμένος εν Σύρω, το δε το της συστάσεως Έργαστειου εν αυτη, υπέρ ων πρώτιστα και μάλιστα πρέπει να δείξωσιν ότι ενδιαφέρονται και τα κατά τον Νομόν Κυκλάδων Έπαρχιακά συμβούλια και οι εκ των έπαρχιων του αυτου Νομου βουλευται, αν πράγματι κατανοούσι και προβλέπουσι πόσης μὲν ζημίας πρόξενος θέλει γείνη εις τας Κυκλάδας η καταστροφή του εμποριου της Σύρου, όποιων δ' ωφελειών η ανώρθωσις αυτου.

Έπανερχόμενοι επί το κύριον του παρόντος άρθρου θέμα, επιμένομεν λέγοντες ότι η Κυβέρνησις οφείλει να ανακοινώση εις άπαν το Έλληνικόν τα δύο ταυτα. α.) τους λόγους δι' ους διέλυσε την Βουλήν πριν ήττηθῆ κοινοβουλευτικῶσ και β.) τας επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, ων χάριν γίνονται αι εκλογαι αυται. Ταυτα δε διότι αυτη διασχίσασα το πρόγραμμα η την συνθήκην των συμμάχων αυτη κομματαρχών, δι' ων και υφ' ων βασταζομένη ανήλθεν εις την εξουσίαν, έπεται ότι έχει ιδιον πρόγραμμα και ιδίους εθνωφελεις σκοπούς να επιτελέσῃ. Είθε δε και άρχοντες και άρχόμενοι, υπανυόσαντες μέχρι τίνος σημείου αθλιότητος και ελευνολογίας εξωθήθησαν τα Έλληνικά δια την φιλαρχίαν και ιδιοτέλειαν των ταυτα πραττόντων, μετα συνέσεως μὲν οι πρώτοι αποπειραθῶσι να επαναγάγωσι την γαλήνην και ήσύχιαν εν τε τῳ κοινοβουλίω και τη πορεία της Κυβερνήσεως, μετα αυταπαρνήσεως δε οι δευτεροι προβῶσιν εις την εκλογήν των εαυτων αντιπροσώπων, τους κρείττονας και τους πατριωτικώτερα αισθήματα έχοντας προκρίνοντες, να δια των καλών τουτων αντιπροσώπων κατορθωθῆ να παγιωθῆ μία τάξις πραγμάτων, μία Βουλή διαρκής και μία Κυβέρνησις ανεξάρτητος, ητις να επιθῆ τέρμα εις το άπαισιον παρελθόν. Εάν δε δεν υπερισχύση και κατά την πα-

ρουσαν περιστάσιν ο όρθος λόγος της αλογίας και η αυταπαρνήσις της ιδιοτελείας, τότε έλθετε να απαλείψωμεν εκ της Ιστορίας τα τε τρόπαια και τα κατορθώματα των αρχαίων ημών προγόνων, έλθετε να σβέσωμεν εκ της μνήμης των τε συγχρόνων και των επιγόνων τα όνόματα των πατέρων ημών, των εκθύμως κατά γην και θάλασσαν το ίδιον αίμα προσενεγκόντων εις τον βωμόν της παλαιάς Πατρίδος, όπως παύσωμεν να εγκαυχόμεθα επι προγονική ευκλεία και πατραγαθίαις, άφου την Πατρίδα, την ωραίαν ημών Πατρίδα, ελευθέραν και άγνήν ως κόρην παρθένον παρ' εκείνων δεξάμενοι, κατεσπιλώσαμεν δια του δόλου και της άπάτης κατεχράναμεν αυτην δια της περι την θρησκείαν και τα ήθη αδιαφορίας και ψυχρότητος, κατεχρέσαμεν αυτην άνευ ανάγκης και μονον όπως θρῆψωμεν την δκνηρίαν και φωμίσωμεν την επιβυσκομένην τα εαυτης σπλάγγνα φαυλότητα! Και έλθετε να καύσωμεν και εξαφανίσωμεν τα τρόπαια και τα κατορθώματα εκείνων, τα τε παλαιά και τα νέα, και τότε άνευ τύψεως συνειδότος ως διάγωμεν ως ήδη διάγομεν, άσημοι και άφανεις, ως μηδενός, μητ' ελευθερίας, μήτε πολιτεύματος, μήτε νόμων, μήτε ήθων και έθων πατροπαραδότων φειδόμενοι. Τοιούτοι όντες και όσημέραι χειρότεροι απογινόμενοι, άφου δεν συναισθανόμεθα ότι αι φαχαι αυτων άγανακτούσι, βλέπουσαι ημάς εν πολλοίς αναισθησία διάγοντας και χάριν χαμαιζήλων παθών και ποταπών συμφερόντων διαπληκτιζομένους, ανάγκη αυτοί, αν ήδύναντο ν' αναλάβωσι τα ίδια σώματα, ν' αναβιώσωσι και ν' αποκηρύξωσιν ημάς ως αναξίους αυτων κληρονόμους και ως υίους κατασωτεύσαντας την πατρικήν περιουσίαν. Έπειτα δε το τοιούτον ειναι αδύνατον, ανάγκη ημείς ν' απαλλάξωμεν της λύπης ταυτης και της αίσχυνος τας μακαρίας εκείνων ψυχάς, αυτοί εαυτους αποξενούντες και αποχωρίζόμενοι πάσης προς αυτους συναφείας και συγγενικών δεσμῶν. Βαρύ τῳ όντι και δυσάρεστον το πρόβλημα τουτο, άλλ' όταν καλῶσ συλλογισθῶμεν και ανεύρωμεν όποια η της φιλοπατρίας διαφορά μεταξυ ημών και εκείνων, ήλικα δε το υφος εκείνων των ήρώων και ποδαπή η καταπτωσις ημών των νάνων αυτων απογόνων, δεν ειναι αίσχος μὲν δι' ημάς να λέγωμεν ότι καταγόμεθα εξ εκείνων, προσβολή δε δι' αυτους τοιούτους γεννήσωσιν υίους; Άλλ' όχι, ως μη περιέλθωμεν ακόμη εις ταυτην την απόγνωσιν. Ας συμφωνήσωμεν μάλλον μετ' εκείνων, οτινες παραβάλλουσιν το άρτιγενές Έθνος ημών προς παιδα, φύσιν αγαθήν και γένος έπίσημον έχοντα, οστις νήπιος, όρφανός δε και άπαιδαγωγήτος καταλειφθεί μετα μοχθηρών ανεστράφη και διεστράφη, άλλ' έπειτα, άμ' ανδρωθείς, ούτ' ενέμεινε τη μοχθηροίτε ουτε φαυλότι ειζήλωσεν, άλλ' επανήλθεν επί τῳ οδόν της πατρίου ευκλείας και εφάμιλλος άνεδ-

άκρον αυτης κακαμμένον προς τα κάτω, αυτην δε μετηγεμένην προς τῳ δαπέδω του κοίλου του στόματος; να δ' εφικώμεθα τουτων δέον να συστειλωμεν

- 12, 13) τους δύο γενουγλωσσικούς (genioglossi) και
- 14) τον γλωσσικόν (lingualis).

δ) τουτων πάντων παρασκευασθέντων, υπολείπεται ετι να εκβιάσωμεν το εν τῳ κοίλω του στόματος έναπειλημμένον πνεύμα να γίνηται η του φθόγγου πρόσσις προς τουτο δε δέον συστειλῆαι πάντας τους εργαζομένους την εκπνευστικήν συστολήν του κύτους του θώρακος μύς. Έπειδη δε η των μυών τουτων συνέργεια απαιτείται προς την πρόσσιν παντός φθόγγου, επομένως και προς την καθ' οιονδήποτε τρόπον γινομένην προφοράν του περι ου νυν ο λόγος γράμματος, δια τουτο παραλείπεται η συναριθμωσις αυτων ένταυθα τε και εν τοις εξής περι της των λοιπών γραμμάτων προφοράς λεχθησομένων.

ε) δέον, εν η στιγμή προίεμεθα τον φθόγγον, να καθελκύσωμεν αυθις την κάτω σιαγόνα, συστέλλοντες πάλιν τους την καθέλκυσιν αυτης εργαζομένους ένέα μύς.

Προς άπαγγελίαν, λοιπόν, του γράμματος Β κατά τον καθ' ημάς τους Έλληνας προφορικόν τρόπον απαιτείται η συνέργεια δεκατεσσάρων μυών, είκοσι δε και τρεις μυϊκαί συστολαί.

Ίνα δε το αυτῳ γράμμα της ελληνικής αλφαβήτου προφερθῆ κατά τον παρά τοις έρασιζούσιν ελληνισταίς εν χρήσει προφορικόν τρόπον ουδέν άλλο απαιτείται η, συμμεμυκτών των χειλέων εκβιασθῆαι τα εν τῳ κοίλω αυτου ε-

νεργόμενον πνεύμα, κατά δε την πρόσσιν του φθόγγου καθελκύσθηναι την κάτω σιαγόνα προς ταυτα δε απαιτείται η συνέργεια έννέα μύων μυών.

Ίδωμεν όπως έχουσι κατά φυσιολογίαν και τα καθ' εκάτερον των τρόπων, καθ' ους προφέρεται το γράμμα Δ, τον τε εν τοις στόμασι των Έλλήνων ημών ειδικόμενον και τον παρά τοις περι τον Βραχμον εν χρήσει.

Ως μὲν ημείς προφέρομεν το γράμμα τουτο, χρήζομεν προς την άπαγγελίαν αυτου της συνεργείας ένδεκα μυών, ων οι ένnea μεθιστώνται δις εις συστολήν, τουτέστιν είσιν είκοσιν αι μυϊκαί συστολαί, αι τον φθόγγον Δ (έλληνοτρόπως προφερομένου του γράμματος) συμπαράγουσαι, ητοι α) δέον να διανοιξώμεν όσον άρκει το στόμα, καθελκύνοντες την κάτω σιαγόνα τουτουτον μόνον, ώστε να διαστῶσιν οι της άνω σιαγόνος τομεις από των της κάτω τουτουτον, οσου δε προς διάληψιν του άκρου της γλώσσης. Ίνα δ' εφικώμεθα τουτου δέον να συστειλωμεν το μυῶδες πλάτυσμα, τους δύο διφυεις της κάτω σιαγόνος, τους δύο στολουοειδεις, τους δύο λοξούς σιαγονικούς και τους δύο στενούς γενουοειδεις.

β) ανάγκη να προσελκύσωμεν την γλώσσαν διχ του μεταξύ των μικρών διεσθηκῶτων οδόντων χασματίου ούτω συμμετημέτως και τουτουτον μόνον, ώστε το άκρον της γλώσσης εφάψθῆαι της οξύτητος των άνω τομέων, ούτω δε το εν τῳ κοίλω του στόματος έναπειλημμένον πνεύμα, όταν εκβιασθῆ, διαπνεύσαι υπέρ το άκρον της γλώσσης και μεταξυ αυτου και των της άνω σιαγόνος τομέων και παραγαγῆιν ούτω τον ιδιόζοντα εκείνον ήστικόν τύπον την σύμμετρον

δε ταυτην της γλώσσης προέλκυσιν εργαζονται άμφότεροι οι γενουγλωσσικοί μύς.

γ) δέον, προσέτι, να εκβιάσωμεν το εν τῳ κοίλω του στόματος άπειργμένον πνεύμα, συστέλλοντες το του θώρακος κύτος.

δ) απαιτείται να καθελκύσωμεν αυθις την κάτω σιαγόνα εν η στιγμή προίεμεθα το εν τῳ κοίλω του στόματος πνεύμα. Ωστε συστέλλομεν και πάλιν τους την καθέλκυσιν του κάτω σιαγόνος εργαζομένους ένnea μύς.

Προς την προφοράν, λοιπόν του περι ου ο λόγος ελληνικού γράμματος κατά τον ημετερον του προφέρειν αυτον τρόπον χρήζομεν της συνεργείας είκοσι μυών, η, συνολογίζομένης και της δευτέρας εκάστου των μυών τουτου συστολής, είκοσιδύο μυϊκῶν συστολῶν.

Προς δε την κατά τους έρασιζόντας άπαγγελίαν τουτου γράμματος ουδέν άλλο απαιτείται, η, έρσιδομα του άκρου της γλώσσης εφ' άπασιν την προς τοις φητιχῶρον της υπερφάκ, εκβιασθῆναι το άπειλημμένον μετα αυτης και της γλώσσης πνεύμα, καταχθῆναι δε άμα την κάτω σιαγόνα προς την λιαν άπλην ταυτην εργασίαν συστέλλονται δεκα και μόνοι μύς, τουτέστιν ο την γλώσσαν βραχύνων, άμα δε και κάμπτων το άκρον αυτης προς άνω και όπισω, ητοι ο άνώτερος επιμήκης γλωσσικός (lingualis longitudinalis superior) και οι την κάτω σιαγόνα και μυϊκαί συστολαί.

Του δε ο ή καθ' ημάς μὲν προφορά μεθίστησι τοτου εις ενεργειαν μύς, οσου και η του Δ, χρῆζουσα και αυτη

χθη τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις κατὰ τὰς ἀρετάς. Ὅπερ εἶθε νὰ ἐπαληθεύσῃ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐὰν τῷ χρόνῳ σωφρονήσωμεν καὶ ἀναφρονήσωμεν!

Ἐγκατάστασις δημοτικῆς ἀρχῆς ἐν Ἐρμουπόλει.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῆς νέας Δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ ἡμετέρου Δήμου, μετὰ τῆς προσκλήσεως τῆ χειροτονία ταύτῃ Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Δημοτικῆς παρατάξεως καὶ ἀξιοπρεπείας. Μετὰ τὴν ἐπώμοσιν τῶν Δημοτικῶν ἀρχόντων προσεφώνησεν αὐτοῖς διὰ καταλλήλων λόγων ὁ προϊστάμενος τοῦ Νομοῦ κ. Μ. Γιαννακοῦ, ὃ ἀντεπροσφωνήθη λόγος τοῦ Δημάρχου κ. Δ. Βαριαδάκη, ἀναγνωσθεὶς παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Γ. Ποσειδάωνος. Τὰ κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ὡς καὶ τὰς διαμειφθείσας προσφωνήσεις περιγράφει ἐκτενῶς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς συναδέλφου «Πατρίδος», ἐπομένως θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐνδιατρήσωμεν ἀναδημοσιεύοντες αὐτὰ, περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὸ νὰ ἐπευχθῶμεν εἰς τοὺς νέους Δημοτικούς ἀρχοντας σύμπνοιαν καὶ ὁμοφροσύνην τὸ κατ' αὐτοῦ, κενὰ δὲ τὰ βουλευμάτα, τὰ κατὰ τὴν ἀνωθεν ἐπίνοιαν, ὅπως διαπράξονται ἔργα λυσιτελῆ καὶ ἀντάξια τῶν προσδοκιῶν τῶν ἑαυτῶν συνδημοτῶν, καθόσον ἡ μέχρι τοῦδε πορεία τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, οὔτε εὐάρεστος οὔτε δημιουργικῆς ἐγένετο, ἕτε δὲ ἀμαυρωσάσης τῆς Ἀστυνομίας τῆς καὶ εἴτι διεπράξατο ἐν τόπῳ ἀγαθῷ ἢ πρόνοιαν τῶν πρώην Δημοτικῶν μας ἀρχόντων. Τὸ νέον Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἀναλογιζόμενον τὴν σπουδαιότητα τῶν καθηκόντων δι' ὧν περιβάλλεται, καὶ συνορῶν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς ἣν περιήλθεν ὁ τόπος ὕλικῶς μὲν ὡς ἐκ τοῦ μαρμαροῦ τοῦ ἐμπορίου, ἠθικῶς δὲ ὡς ἐκ τῆς σεσημμένης Ἀστυνομίας τοῦ Δήμου, πεποιθήμεν ὅτι ἐν δέοντι θέλει λάβῃ τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν περὶ τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ Δημοτικοῦ πλούτου, ὅστις διασπαθᾶται μάτην καὶ ἀνευ ὠφελείας τινός, ὅπως περισσευθῆ νὰ δαπανῆσθῃ δύο ἢ τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν πρὸς ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς ἐκ δραστηρίων καὶ εἰδημόνων πολιτῶν εἰς Ἀθήνας, ἥτις νὰ ἐργασθῆ ἀποτελεσματικῶς μετὰ τῶν ἐκλεγθσομένων βουλευτῶν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπαρχίας εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν ἐλευθερον καὶ ἀτελῆ λιμένα ἐν Σύρῳ καὶ τὴν σύστασιν ἐφετείου ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, νὰ ἐπιμεληθῆ δὲ νὰ λάβῃ συνηγόρους ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀντικειμένων τούτων καὶ τοὺς βουλευτὰς τῶν νήσων τοῦ Λιγαίου, ὧν ἡ σύμπραξις ἀναμφιβόλως θέλει ἀποβῆ τελεσφόρος, ἀρκεῖ εἴτοι νὰ κατανοήσωσιν ὅτι τὸ συμφέρον τῶν Ἐπαρχιῶν τῶν ἔγκειται καὶ συνταυτίζεται τῷ συμφέροντι τῆς Σύρου, καὶ τὰνάπαλιν, ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν Σύρῳ συμπαρέλκεται καὶ τὸν ἄφανισμόν ἐκείνων. Ἰδοὺ δύο σπουδαῖα καθήκοντα ἐφ' ὧν μετ' ἐπιστάσεως δέον νὰ ἐγκύψῃ ἡ καθ' ἡμᾶς Δημοτικὴ ἀρχή, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὕλικῶν συμφερόντων ἐν τε τῇ Σύρῳ, ἐν τῷ Νομῷ καὶ τὴν ἄλλῃν Ἑλλάδα.

Η ΚΡΙΣΙΣ.

Ἐκ τῆς ἸΩΑΝΝΟΥ ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗ.

[Συνέχεια ὄρα προηγούμενον φύλλον.]

Δ'.

Βασιλεία τοῦ Ὁθωνος καὶ Βαυαροκρατεία.

Τὸ ἔργον τῆς ἐκπολιτίσεως ὄφειλε νὰ ἐπιδιώξῃ ἡ ἀντιβασιλεία διὰ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, διότι τὰ ἔθνη, ὡς διαλαμβάνει καὶ ἡ διακρίσις τοῦ ἐν Λονδίῳ Συνεδρίου, δὲν ἐκπολιτίζονται διὰ μιᾶς, ἀλλὰ βαθμυδῶν, διὰ τῶν ἐπερχομένων καὶ οὐχὶ διὰ τῶν παρουσῶν γενεῶν. Ἡ ἀντιβασιλεία ἐσύστησε μὲν σχολεῖα καὶ γυμνάσια· ἀλλ' αὐτὰ σκοπὸν εἶχον μόνον τὴν νοητικὴν ἐκπαίδευσιν. Περὶ τῆς ἠθικῆς τῶν μαθητῶν μορφώσεως, μάλιστα δὲ περὶ τῆς πολιτικῆς οὐδεμίαν ἔλαβε πρόνοιαν, ἐν ᾧ αὐτὰ ἦσαν τὰ κυριώτερα. Ἡ μὲν ἠθικὴ μόρφωσις, διότι ἡ ἐξουσία τοῦ ἀνδρός, ὅστις πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐπετέλει τὴν ἠθικὴν ἀνατρο-

φῆν, εἶχεν ἐκλείψει, ἀνέλαβε δὲ αὐτὴν λίαν προῶτως ἡ γυνή, ὅπως ἐπιτυχῶς τὴν διαχειρισθῆ, ὡς παρακατιῶν λέγω Ἡ δὲ πολιτικὴ, διότι τὴν τοιαύτην ἀνατροπὴν ἀνεπιτήδειος ἦν νὰ δώσῃ καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ, - καθὸ ἀνατεθραμμένος ὁ ἱδιος ὑπὸ τὰ δουρικὰ φρονήματα καὶ τὰς ἐξείς τῆς Τουρκοκρατείας, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἡ γυνή.

Ὅπως ἐπράξεν ἡ ἀντιβασιλεία ἤρξατο τὸ ἔργον τῆς ὅθεν ὄφειλε νὰ περατωθῆ.

Ἦκουσα παρὰ τινῶν τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον, ὡς λαθὼν χώραν κατὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Ἀντιβασιλείας· Προσεκάλεσεν αὐτὴ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον νὰ τῇ ὑποβάλλῃ σχεδίων διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ πρόσκλησις τῆς ἐξεπληρώθη μετὰ τῆς ἐπικρατούσεως κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὀποκλίσεως. Ἀλλὰ τὸ ἔργον, ἐν τῇ ἀπλήρητί τῶν, εὐρέθη

ποσοῦτον ἀμοίρον ἐπιστήμης, ὥστε ὁ Ἄβελ μεθ' ὑπεροφίας ἐξέσχισεν αὐτὸ, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου, καὶ ἀναλαθὼν αὐτὸς, ἐπερῶτασε τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν ἰσχυρί ὀργανισμοῦ.

Ἄν γνωρίζω, ἐὰν καὶ ὁ Μάουρερ ἔκαμε παρομοίαν ἀπόπειραν ὡς πρὸς τὰ δικαστικά, οὐδὲ τὸ εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν ὑποβλήθην σχεδίων διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ· δὲν διαστᾶζω ἄλλως νὰ εἶπω ὅτι, τόσον ὁ παρ' Ἑλλήνων παρασκευασθεὶς διοικητικὸς ὀργανισμὸς, ὅσον καὶ ὁ δικαστικὸς, ἐὰν παρ' Ἑλλήνων καὶ οὗτος παρεσκευάζετο, θὰ εἶχον τὸ μέγιστον πλεονέκτημα ν' ἀντιπροσωπεύωσιν, ὡς ἔργα Ἑλλήνων, τὴν κατάστασιν καὶ τὰ ἦθη τῆς Ἑλλάδος, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο, ἦσαν προτιμότερα τῆς σοφῆς, ἀλλ' ἀκαταλλήλου νομοθεσίας, μετὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπροίκισεν ἡ ἀντιβασιλεία.

Ὁ Ἄβελ, ἀντὶ νὰ σχίσῃ τὸ ὑποβλήθην αὐτῷ σχεδίων, ὡς ὄφειλε νὰ διατηρήσῃ, μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας, πάσας τὰς ἐν αὐτῷ ιδέας, ὡς ιδέας Ἑλληνικὰς καὶ χρησίμους· νὰ περιορισθῆ δὲ εἰς τὸ νὰ δώσῃ αὐταῖς τὸν ἐπιστημονικὸν τύπον καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν τάξιν καὶ ἀκριβείαν, ὧν ἴσως ἔστερονύοντο.

Τὸ ἀκατάλληλον τῆς νομοθεσίας, ἐπόμενον ἦτο, νὰ ἐπεβλή τὴν σύγχυσιν ἀντὶ νὰ συστήσῃ τὴν τάξιν.

Ἐκ τῶν εἰσαχθέντων νόμων, ἄλλοι μὲν οὐδόλως ἐνοήθησαν καὶ ἔμειναν ἐντελῶς ἀνεκτέλεστοι, ἄλλοι κακῶς ἐνοήθησαν καὶ κακῶς ἐφηρμόσθησαν, (τοιούτοι δὲ εἶναι πολλοί) δικαστικοί, καὶ περὶ τινῶν ἐξ αὐτῶν ποιούμεαι ἐφεξῆς λόγον· ἄλλοι τέλος εἰς ἀντίθεσιν ἦσαν μετὰ ἦθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐδολιεῦθησαν τούτους διὰ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν.

Παραλλήλως μετὰ τὴν νομοθετικὴν σύγχυσιν, συνεβάδιζον ἡ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ διαφθορά.

Προσφυστάτα αἱ δυνάμεις διετύπωσαν, ἐν τῇ πρὸς τοὺς Ἑλληνας διακρούσει τῶν, οἶαν ἀνωτέρω ἀνεγράψα, τὴν ἀποστολὴν τῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι. Ἄλλο ὅμως τὰ χρυσᾶ ἐκείνα ἐπη, καὶ ἄλλαι δυστυχῶς αἱ πράξεις αὐτῶν.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν παρέσχε πολλὰ πράγματα εἰς τὴν Εὐρώπην· αὐτὴ δ' ἐμπροστίς τότε περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἰδιοῦ ζητήματος, ἔπασχε σχεδὸν τὴν ἑλληνοφοβίαν ὅσῃν καὶ ῥωσσοφοβίαν. Ἡ Ἑλλὰς ἐθεωρήθη ὡς κέντρον μεγάλης πολιτικῆς σημασίας, καὶ δύο ἐκ τῶν εὐεργετιδῶν δυνάμεων, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον νὰ συστήσωσιν ἐπιτροπὴν ἐν αὐτῇ, χάριν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμφερόντων αὐτῶν· ἐμμήθη δὲ αὐτὰς καὶ ἡ Ῥωσία, μολοντοῦ ἡ δύναμις αὕτη μετριώτερον ἐπεδειξάτο ζῆλον ὑπὲρ τοῦ κόμματος τῆς.

Ἡ τοιαύτη πολιτικὴ τῶν δυνάμεων, καθιστώσα ἀδύνατον τὴν ἀποκατάστασιν τακτικῆς διοικήσεως, διέγραψεν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ὁδὸν, καθ' ἣν ἡ μὲν βασιλεία δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἄλλους σταθμούς, εἰμὴ τὴν 3 Ἰουλίου καὶ τὴν 10 Σεπτεμβρίου τὸ δ' ἔθνος οὐδεμίαν ἄλλην τύχην, εἰμὴ τὴν σημερινήν. Ὁ Ὁθων διὰ νὰ σώσῃ ἑαυτὸν καὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ τῆς περιπετειᾶς, ἦν τῷ παρεσκευάζεν ἡ ἀντιζῆλια τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἀνοικονόμητοι ἀξιώσεις αὐτῶν, δὲν εἶχεν ἄλλο μέσον εἰμὴ ν' ἀποποιήθῃ τὸν θρόνον.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων, τὰ προϋπάρχοντα κόμματα, Γαλλικόν, Ἀγγλικόν καὶ Ῥωσικόν, ἐκραιώθησαν, καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα ἐσχηματίσθη καὶ ἡ Ἀντιβασιλεία, ἐκ μελῶν συμπαιθούτων πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. Ἡ Ἀγγλία μάλιστα ἔσχε τὴν μεγαλειώτερον μερίδα, καθὸ λαβοῦσα ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν προεδρείαν. Ὁ Ἀρμανσμπερ ἦτο καὶ ἐξηκολούθησε νὰ ἦναι φίλος τῆς Ἀγγλικῆς Πολιτικῆς, ἐφ' ὅσον διέμεινεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅσον εὖνος ἦν ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ πρὸς τὰ κόμματα, τόσον ὀνόστου καὶ φιλόποτος ἦτο πρὸς αὐτὰ ἡ Ἀντιβασιλεία. Ἐκ τῶν πρώτων ἔργων τῆς ὑπῆρξε, καὶ τὸ νὰ φυγαδεύσῃ ἐσχάτως ἐκ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν, τὸν Μαυροκορδάτον, τὸν Κωλέττην καὶ τὸν Μεταξᾶν, διορίσασα αὐτοὺς πρέσβεις.

Εἰς τὸν νοῦν τῶν δυνάμεων ἡ πολιτικὴ ἐπιτροπὴ, ἦν ἐπεβλή τὸν ἰσχυρὸν ἡδύνατο ἴσως νὰ εἶχῃ σκοπὸν καὶ ὄριον τὴν μὴ διατάραξιν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἀρκουμένη εἰς τοῦτο, ἡδύνατο νὰ μὴ ἀποβῆ τόσον ὀλεθρία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἀρχηγοὶ πάντων τῶν κομμάτων ἴσως ἦσαν, διὰ τῆς ὑπεροχῆς τῶν, εἰς κατάστασιν νὰ δώσωσιν εὐθέρων διεθύνουσιν εἰς τὸν κομματισμὸν, καὶ νὰ καταστήσωσιν ἀνεκτικώτερον αὐτὸν. Πράγματι ὅμως, ἡ διεθύνουσι τῶν κομμάτων ἐξέφυγεν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων· καὶ ἐκ μὲν τούτων, περιήλθεν εἰς δευτερεύοντα πρόσωπα, ἐκ δὲ τῶν δυνάμεων, εἰς τοὺς πρέσβεις αὐτῶν. Γνωρίζομεν ἤδη, ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἀλληλογραφίας τοῦ Γκιζῶ, ὅτι ὁ πρέσβους τῆς Γαλλίας καὶ ὁ μακαρίτης Κωλέττης ἤρξον πρὸς ἀλλήλους, ποῦ ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ Γαλλικὴ σημαία, εἰς τὸ μέγαρον τοῦ πρέσβους, ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωλέττου.

Αἱ ιδέαι, ὅσον κατέρχονται ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω, ἐκίπτονται, γίνονται ταπεινότεραι, ἀποκλειστικώτεραι, μικρότεραι. Ὁ κομματισμὸς εἰς χεῖρας τῶν πρέσβων καὶ τῶν δευτερευόντων πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος ἔγινε φατριασμὸς, ὃν συνετέλουσαν νὰ ἐξάψωσι καὶ παροξύνωσιν, αἱ πρὸςφατοι τότε αἰματηραὶ συγκρούσεις μεταξὺ συνταγματικῶν καὶ κυβερνητικῶν.

Ἡ τάξις τῶν προκρίτων, ἥτις ποσούτως εἶχε προσφέρει κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν ἐκδουλεύσεις, καὶ ἥτις, διὰ τῶν ἠθικῶν

(1) Ὁρα «Kadmus oder allgemeine Alphabetik vom physischen, physiologischen und graphischen Standpunkt von F. H. du Bois Reymond, Berlin, 1862», σελ. 213.

και συντηρητικων στοιχειων, ατινα περιελαμβανεν, ηδυνατο να θεση προαγματιν τιναν υπερ της νομιμότητος, ουδεμιαν δυστυχως ειχε θεσιν εν τη εξουσία. Η βασιλεία συνεστήσεν υπερ αυτων εν Αθηναις τιμητικόν πρωτανεών, το συμβούλιον του Κράτους, σπερ αποσπάσαν αυτούς από τας επαρχίας των, εξεμηνδένισε και αυτά τα λείψανα της επιρροής των, τούς περιποιείτο, τούς απένευε παρόσημα, αλλ' ουτε εξ αυτων ελάμβανε τούς υπουργούς της, ουτε περι είνεσιαν, ου; διώριζε, τούς συνεβουλεύετο.

Εκαστος υπουργός ηρχετο εις την εξουσίαν, υποδεικνυόμενος από τήν είνουσαν αυτών πολιτικήν, και υπόχρεος ην να λάβη τά όργανα της διοικήσεως του εξ αυτης της ιδίας πολιτικής, απομακρύνων ότους, ερχόμενος εις την εξουσίαν εύρισκεν αντιφρονούντες. Τά όργανα δε πάλιν αυτά της διοικήσεως, υπεδείστερα όντα των υπουργών, παρ' ών διωρίζοντο, σφοδρότερον μετέφερον τον πατριτισμόν εκ των Αθηνών εις τας επαρχίας. (Ακολουθεί.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Χθές εγένετο η εκλογή του προέδρου του Δήμου. Συμβουλίου Ερμουπόλεως. Ω; τοιοῦτος δε ανεδείχθη ο κ. Ζ. Βούρος δια ψήφων 8, του κ. Ν. Πετροπούλου λαβόντος ψήφους 7 πρωτοκολλιστής δε ανεδείχθη ο κ. Δ. Βαλτετσιώτης.

Την παρελθούσαν Παρασκευήν εξωθεν του εν τῷ παραθαλασσίῳ Αστυνου, σταθμού, εις τελωνωφύλαξ έπετέθη καθ' ενός Δημοτ. υπαλληλου και παρ' ολίγον να τον φονεύση αν οι πολίται δεν έσπευδον εις την σύλληψιν αυτού. Την δε παρελθούσαν Δευτέραν εις Αστυνουμ. κλητήρ έπυροβόλησε κατά του οίνοπώλου κ. Ιωαν. Τόπκα και παρ' ολίγον να τον φονεύση αν έτερος πολίτης δεν έματαίωνε την διεύθυνσιν του πιστολιού σπρώξας την χείρα του κλητήρος. Τά λυπηρά ταυτα γεγονότα φέρομεν εις γνώσιν του κ. Αστυνόμου ουχι δι' άλλον λόγον, παρὰ διότι ουτε εις το εν ουτε εις το άλλο μέρος εύρέθη Αστυνουμ. κλητήρ να προλάβη τά δυσάρεστα ταυτα. Ερωτώμεν δε τον κ. Αστυνόμον να μά; ειπή, διατι εν καιρῷ συμπλοκῶν δεν παρουσιάζονται οι Αστυνουμικοί κλητήρες; Ποίος ο σκοπός της συντήρησης; τοσούτων Αστυνουμικών οργάνων; Όταν οι πολίται εκτελοῦσι τά χρέη των Αστυνουμ. οργάνων τότε προς τί η συντήρησις μιᾶς τοιαύτης πολυδαπάνου Αστυνουμίας;

Μετ' ακατασχέτου αγανακτήσεως πολλοί συμπολίται ημών παρακαλοῦσι να γραψώμεν έντόμως περί της όχληράς επιδρομής των πολλοπληθυσθέντων έπαϊτών. Εκτός των γερόντων, κα' αναπήρων και των προσποιουμένων τούς τοιοούτους, περιέρχονται τας οικίας πολλά κακοήθη παιδία και άνδρες η γυναίκες υγιείς, δυνάμενοι να εργάζωνται και ασυστόλως απαιτούσιν έλεημοσύνην συγγάκις δε τέλος παρουσιάζονται και φιλήνθρωποι τινες έντολοδόχοι δήθεν οικόγενειών δυστυχῶν και προκαλοῦσι την υπερ αυτων συνδρομήν. Η αστυνομία δεν βλέπει τά σμῆνη αυτά των αθλίων τούτων κηφήνων;

Ενεκα ελλείψεως χώρου αναβάλλομεν την δημοσίευσιν μιᾶς κατά του Αστυνόμου και έτέρας κατά του υπαστυνόμου της πόλεως μας; διατριβής δια το προσεχές φύλλον.

Αί εργασίαι του ναυπηγείου μας βίνουσιν κατ' εύχην καθ' εκάστην νέα κατασκευάζονται, μεγάλης χωρητικότητος πλοία εν αυτῷ ζυλεία εφθασαν αρκετή. Οι εργατάι του ναυπηγείου ώφελούμενοι αρκετά εκ της εργασίας των, έδωκαν μικράν αναψυχην εις το πρό πολλού πάσχον εμπόριον της πόλεως μας.

Επισκεφθέντες προχθές το εργοστάσιον της Έλλ. Ατμοπλοϊκής εταιρίας χάριν του επισκευαζόμενου ατμοπλοίου Α' Ιωνία» είδομεν φορτίον όλόκληρον Ναξίας σμύριδος τοποθετημένης εις την αποβάθραν του εργοστασίου τούτου. Εις πίνα άνήκει η σμύρις αυτη, εις την εταιρίαν η εις άλλον τινά; Την άπορίαν μας ταυτην παρακαλοῦμεν τον κ. διευθυντήν να λύση, διότι σκοπόν έχομεν να γραψώμεν ολίγα τινα και περι του ατόπου τούτου.

Ο μυθολογούμενος θησαυρός της Κορίνθου πλησιάζει ν' αποδειχθῆ επισήμως άνυπαρκτος. Οι αυτοκαλούμενοι εύρέται αυτού ηρχισαν να έρίζωσι και να ώχρειώσιν άμα άφίκοντο εις Κορίνθον· ο θησαυρός των όμοιάζει τας μεταλλευτικας εταιρίας· ως τινες εξ αυτων εισέπρακτον χρήματα, χωρις να γνωρίζωσιν αν υπαρχη μεταλλείον, οῦτω και οι Κορίνθιοι, υπό το πρόσχημα ότι κατέχουσι θησαυρόν, εφορολόγουν πολλούς εις Ναύπλιον, Αργος και άλλαχοῦ, υποσχόμενοι να τούς κάμωσι μετόχους και κοινωνούς του θησαυρού. Ο Επαρχος Κορίνθου δια τηλεγραφημάτος του από 13 (τ. μ.) άνήγγειλεν εις την Κυβέρνησιν τά εξής· «Επιτροπή φθάσασα, αύρισαν αναχωρεῖ, θρυλλήματα άπειρα, θησαυρός θεωρεῖται ανθρωπικες, ίσως άγάλματα η ναός.»

Ο Α' Ιών» εν τῷ χθεσινῷ αὐτοῦ φύλλῳ αναφέρει ότι παρουσιάσθη και άλλος εύρέτης θησαυρού εις την Κυβέρνησιν. Ούτος δισηγυρίζεται ότι ανεκάλυψε τοιοῦτον εν Αθηναις, παρὰ την άγιαν Τριάδα εν τῇ θεσει στακτοθήκη και εις βάθος μέτρων δεκατριών· ο εύρέτης ούτος δεν ζητεί ουδέ μερίδιον.

Εις το γνωστόν υπόμνημα του κ. Κουμουνοδούρου, ο βασιλεύς Γεώργιος έδωκε την εξής γραπτὴν απάντησιν· «Η νεώτερη πολιτική είναι πολιτική ειρήνης η πολέμου (;) διανοσῶμαι να τηρήσω πολιτικήν ειρηνοφιλον. Δεν δύναμαι να ελάσω απόφασιν περι νόμων, πριν η γνωσθῆ η περι αυτων απόφασιν της βουλής. Απαντες οι μέχρι τούδε άλλήλους ηδιαδεχόμενοι υπομπογοι απήλασαν πλήρους ελευθερίας ενεργείας. Η ελευθερία δε αυτη της ενεργείας θα υπάρχη και νεν τῷ μέλλοντι, επι τῷ βρητῷ ὄρω η ασφάλεια και η δημοσσία τάξις να μη ταρχθῶσι μήτε εν Αθηναις μήτε εν νταις επαρχίαις.»

Και νέα ηρχατο εκδιδόμενη εν Σμύρνη ελληνική εφημερίς υπό την επωνυμίαν Α' Ιωνία». Η εφημερίς αυτη συντασσομένη παρ' άνδρών γνωστών δια τά φιλοπάτριδα αισθήματα των και την δεινότητα του καλάμου των, ουκ' ολίγον θη ώφελιση τον Ελληνισμόν. Την νέαν ταυτην συνάδελφον θεωροῦντες άξιαν πάσης συνδρομής συνιστώμεν τοις αναγνώσταις της εφημερίδος μας. Η ετησία συνδρομή της συναδέλφου εκδιδομένης δις της εβδομάδος ώρίσθη δια την την Ελλάδα εις φρ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Το νέον γαλλικόν υπουργείον δεν κατηρτίσθη εισέτι. Ο πρόεδρος Μακμαών, άμνηχανόν τίνι τρόπω να διαλλάξη τά κόμματα, εξήτησε την συμβουλήν του γέροντος Θ. έρ, όστις άγνοείται τίναν απήντησεν. Η διάλυσις της Συνελεύσεως θα ήτο ίσως η μόνη μηχανή προς αποσόβησιν της πολιτικής κρίσεως, ητις κατά το μάλλον η ήττον διαρκεί από τριών ενιαυτών. Οι βασιλικοί δεν είναι άρκούντως ισχυροί ώστε ν' ανακηρύξωσι την μοναρχίαν· επ' ίσης και οι δημοκρατικοί δεν δύνανται να άνιδρώσωσι την δημοκρατίαν. Μία εκκλησις εις το έθνος θα ήτο η εθνικωτέρα πολιτική· άλλ' εις την διάλυσιν της Συνελεύσεως άνθίσταται αυτη επι πάνσιν η Συνελεύσις, ο δε Μακμαών ουδεμίαν φαίνεται έχων όρεξιν να προβῆ εις τά εσχάτα εκείνα μέτρα, ατινα επιβάλλει το κρίσιμον των πραγμάτων. Ουδέν ήττον, υπάρχει έτι έλπίς ότι ο Γουλαρ θα κατορθώση να συγκροτήση μικτόν υπουργείον, παραλαμβάνων τούς συναδέλφους του εκ των δύο κέντρων, ατινα εκπροσωποῦσι τά μεταξύ της δεξιάς και της άριστερας διάμεσα στοιχεία.

Τά όργανα της άριστερας μερίδος, δηλ. των δημοκρατικῶν, πραγματευόμενα την ήτταν του Βρολύ, εν ρόνον εξαγοῦσι συμπέρασμα, την άνάγκην της διαλύσεως. Πρὸ πάντων η Γαλλική Δημοκρατία εξήνεγκε την επομένην έλλογον κρίσιν· Α' Η πτώσις του Βρολύ μαρτυρεῖ σαφῶς ότι πάσα απόπειρα περι συντάξεως του πολιτεύματος αποτυχάνει άπέναντι της άρνησικυρίας μιᾶς συνελεύσεως, ητις, καίτοι αυτη σφετερισθεῖσα την συντακτικὴν εξουσίαν, δεν δύναται να την εξασκήση ενεκεν των διαφωνιών της. Ο κ. Θιέρς, ο την πατριδα ώφελήσας άσυγκρίτως πλείοτερον η ο Βρολύ, έπεσε τη 24 Μαΐου 1873, διότι προσήγαγε νομοσχέδια προς καταρτισμόν της συντηρητικής δημοκρατίας· τη 16 Μαΐου 1874 έπεσον ο Βρολύ διότι προσήγαγε νομοσχέδια προς καταρτισμόν της επταετίας. Η διπλη αυτη πείρα είναι διδακτική και κρίσιμος. Οι θελοντες να συντάξωσι το πολιτεύμα προς όφελος ενός οίουδήποτε συστήματος κατά το παράδειγμα των δύο προεξηρημένων πολιτικῶν, συνισθάνονται τώρα ότι μάτην κοπιώσι, διότι η εθνική συνέλευσις της 8 Φεβρουαρίου άπόλυσε πάσαν συντακτικὴν δύναμιν. Περι πλέον η ήττα του Βρολύ εξελέγητι την παντελή ήτταν του από της 24 Μαΐου εγκαινισθέντος συστήματος ατης στρατευομένης κυβερνήσεως, της αποπειραθείσης ν' αποκαταστήση δήθεν ατην ήθικὴν τάξιν» εν Γαλλία. Απέναντι των προμάχων τοιοῦτου συστήματος το έθνος ουτε έφοβήθη ουτε εξωργίσθη. Μετά χαράς θα ακούσῃ η Γαλλία ότι απήλλαγη τέλος πάντων από των δεσμών τοιαύτης παλινδρομικής πολιτικής, ητις τη απέθη προ πολλού όχληρά· άλλ' ουχι επίφοδος. Εν τούτοις η θεσις ουδεμίαν προσέλαβεν εισέτι νέαν μορφήν. Η σχέσις μεταξύ της χώρας και της εθνοσυνελεύσεως είναι ήδη προφανής. Η Γαλλία θέλει μιαν κυβέρνησιν· η νῦν εθνοσυνέλευσις ουδεμίαν δύναται να συστήση κυβέρνησιν, ατε άμοιροῦσα πλειονοψηφίας συμπαχοῦς, σπουδαίας και διαρκούς. Τοιαυτη όμως πλειονοψηφία υπάρχει και εύκόλως άνευρίσκειται εν αυτῇ τη Γαλλία. Πρὸς αυτην λοιπόν την Γαλλίαν άς αποταθῆ ο προθυμούμενος να χορηγήσῃ εις το πολυπαθές έθνος οῦσπερ άπαιτεῖ θεσμούς ως ασφαλέστατον θεμέλιον της ειρήνης, της ελευθερίας και της τάξεως.» Ταυτα το όργανον του Γαμβέτα.

Ο μετὰ της άριστερας μερίδος συμψηφισας Θιέρς, επανερχόμενος τῷ σαββάτῳ εις Παρισίους, έχαιρετίσθη ένθουσιωδέστατα υπό του πλήθους παρὰ τον σταθμόν του σιδηροδρόμου. Κατά τον ανταποκριτήν της Α' Ερ. της Κολωνίας» οι ξένοι διπλωμάται φοβούνται την έκρηξιν ταρχῶν ενεκεν της πολιτικής του Μακμαών άνικανότητος, φρονοῦσι δε ότι μόνον ο Θιέρς δύναται να σώση την Γαλλίαν από δευτέρου κινδύνου. Μετὰ την πτώσιν του Βρολύ, ο προσβεβητής της Ρωσσίας Όρλόφ έπεσεκέρθη τον Θιέρς, και τῷ άνέγνω μακρόν έγγραφον άπόρητον, σπερ διεσθίβασεν αύθωρεῖ εις Λονδίον. Βεβαιον υπάρχει ότι ο γέρων πολιτικός προσκτάται

όσημέραι μείζονα δημοτικότητα, πολὺ δέ πιθανόν να εκλεχθῆ πρόεδρος της δημοκρατίας εάν κατορθώσῃ την διάλυσιν της εθνοσυνελεύσεως.

Ο Α' Εωθινός Ταχυδρόμος διαφεύδει το άρθρον του Α' Χο. του εν φ' μνημονεύεται η του Τσάρου προσλαλία προς όλον το διπλωματικόν σώμα. Προστήθησι μάλιστα ότι, κατά το μέγα συμπόσιον εν Guildhall, έρίσαντες περι του πρωτείου οι διπλωμάται ηταν έτοιμοι να απέλθωσιν άθροβι, άχις οι κατορθώσαν οι αύλικοι να κρατήσωσι δια παρκαλήσειν τούς περισσότερους. Πρὸς τον λόρον δήμαρχον του Λονδίνου ειπεν ο αυτοκράτωρ Αλέξανδρος, ότι η εγκάρδιος υποδοχή, ην η Αγγλία παρεσκεύαπεν εις την θυγατέρα του, θα συνετελέσῃ πολὺ εις την παχίωσιν της φιλίας άμροτέρων των χωρών. (Κλειώ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Η εις χωρίον Χρούσα, κατά την θεσιν Περούκι, κειμένη έξοχική οικία του Μιχαήλ Ε. Αδάμ ένοικιάζεται. Η διεύθυνσις εις τον ίδιον.

Αι εις θεσιν Σταυρού, κείμεναι έξοχικαι οικίαι του κ. Ι. Μ. Μαζιίου ένοικιάζονται. Η διεύθυνσις προς τον ίδιον.

Η εις χωρίον Μάννα έξοχική οικία του κ. Δ. Δάρα ένοικιάζεται. Η Διεύθυνσις εις τον ίδιον.

Εν τη κατά την συνοικίαν Βαπορίων οικία του κ. Α. Ταμβάκου ένοικιάζεται το πρώτον η και το δεύτερον τμήμα· οι επιθυμοῦντες να ένοικιάσωσιν το εν εξ αυτων συνενοηθήτωσαν μετὰ του ίδιου.

Εις το καπνοπωλείον του κ. Ξενοφώντος Σώκου πωλοῦνται χονδρικῶς και λιανικῶς διαφόρων ειδῶν καπνά Τουρκικά και Ελληνικά άριστης ποιότητος. Οι πολυπράγμονες περι το ευαρέστως καπνίζειν, προσερχόμενοι, άς ηναι βέβαιοι ότι θέλουσι μείνη λίαν ευχαριστημένοι. Ο κ. Σώκος ηνέωξε και παράρτημα του καταστήματός του παρὰ την πλατείαν Λεουτσάκου εις ο πωλοῦνται άριστης ποιότητος καπνά.

Ο Συμβολαιογράφος Ερμουπόλεως Σύρου Πέτρος Πολύδωρος Δηλοποιεί ότι

Τά εξής κτήματα κείμενα εις θεσιν Καράβι της περιφέρειας του Δήμου Σύρου των εξ ήμισείας άδιαίρετων συνιδιοκτητῶν Κυρίων Νικολάου Καλλιτζη και των αδελφῶν Γεωργίου και Θεμιστοκλέους Ν. Καράβη· ήτοι

Τὸ περιβόλιον εκ τριών τεμαχίων (σκαλιῶν) ποτιστικῶν περιέχον 140 περίπου άπωροφράα δένδρα και διάφορα άμπελοκλήματα, δύο φρέατα το εν με μάγκανον, δεξαμενήν, τρεις έτεροι σκάλες χωραφίων με διάφορα σκυόδενδρα, μίαν οικίαν μονοοικον μικράν και έτεραν οικίαν συγκαμμένην από αΐθουσαν, δωμάτιον μαγειρείον υπόγειον και σταῦλον, εν έτερον ποτιστικόν συνεχόμενον με τ' άνωτέρω, περιέχον φρέαρ με μάγκανον, ροιδόδενδρα και σκυόδενδρα· άπαντα περιτοιχισμένα αποτελοῦντα μιαν ομάδα, πλησιάζοντα με δημοια Τζωρτζη Μουστάκα, χείμαρρον και δρόμου δημοσίου και εκ μέτρων 15,000 εκτιμηθέντα δια δρχμῶς 10,000 Β. διατιμήσεως.

Εκτίθενται εις εκούσιαν πλειστηριασμόν ως ήμέρα του όποιου προσδιορίζεται η 19η τρέχοντος μηνός ε. ε. ήμέρα Κυριακή ὄρα 10 Π. Μ. μέχρι της 12 της Μ.

Οτι κατακυρωθήσονται εις τον τά πλείονα προσφέροντα τελευταίον υπερθεματιστήν υποχροῦμενον να καταθέσῃ τὸ εκπλειστηριασμα άμέσως εις χείρας μας η το πολὺ εντός 24 ὄρων από της κατακυρώσεως εις νομίσματα της Έλλ. Β. Διατιμήσεως επι ποινή άναπλειστηριασμού.

Ω; πρώτη δε προσφορά προσδιορίζεται υπό των συνιδιοκτητῶν η των δρχμῶν 6,000 Έλλ. Β. Διατιμήσεως και.

Οτι τά εξόδα του πλειστηριασμού βαρύνουν τούς αϊτούντας.

Η παρούσα δημοσιευθήσεται και δια της ένταῦθα εκδιδομένης εφημερίδος η Α' Πανόπη» δημοσιευθήσεται δε και τοιχοκολληθήσεται προσηκόντως.

Εγένετο και εξέδόθη εν Ερμουπόλει Σύρου σήμερα τη 13ην Μαΐου 1874 και υπεγράφη παρ' εμού.

Ο Συμβολαιογράφος Π. ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ.

Οτι άκριβές αντίγραφον αυθημερόν.

Ο Συμβολαιογράφος Π. ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ.

Ο συντάκτης και υπεύθυνος Γ. ΚΥΤΡΙΑΛΚΗΣ.